

عنوان مقاله:

اثربخشی طرحواره درمانی بر نگرش به طلاق زنان خیانت دیده

محل انتشار:

دهمین کنفرانس بین المللی روانشناسی، مشاوره و علوم تربیتی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

اعظم هدایی - کارشناسی ارشد روانشناسی شخصیت، دانشگاه پیام نور رامسر.

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر تعیین اثربخشی طرحواره درمانی بر نگرش به طلاق زنان خیانت دیده بوده است. روش پژوهش از نوع نیم آزمایشی با طرح پیش آزمون و پس آزمون همراه با گروه کنترل است. جامعه آماری شامل زنان خیانت دیده مراجعه کننده به مرکز مشاوره و کلینیک دل آرام در شهر چالوس در سال ۱۴۰۰ بودند. روش نمونه گیری از نوع نمونه گیری در دسترس و حجم نمونه ۳۰ نفر (۱۵ نفر گروه آزمایش و گروه ۱۵ نفر گروه گواه) انتخاب شد. جهت گردآوری اطلاعات از پرسشنامه نگرش به طلاق استفاده شد. گروه آزمایش ۱۰ جلسه ۸۰ دقیقه ای با روش طرحواره درمانی آموزش دیدند و گروه کنترل آموزشی دریافت نکردند. برای تحلیل داده ها از روش تحلیل کوواریانس استفاده شد. یافته ها نشان داد که بعد از طرحواره درمانی با توجه به میانگینمتغیر نگرش به طلاق گروه آزمایش در پس آزمون نسبت به میانگین گروه کنترل، معنی دار بوده است. بنابراین طرحواره درمانی بر نگرش به طلاق زنان خیانت دیده تاثیر دارد.

کلمات کلیدی:

طرحواره درمانی، نگرش به طلاق، زنان خیانت دیده.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1437422>

